

PROGRAMA DE NIVELL

C2
MECR

DE LES UNIVERSITATS VALENCIANES

cieaCOVA

Comissió Interuniversitària
d'Estandardització d'Acreditacions
de Coneixements de València

ÍNDEX

1. ESTRUCTURA DE LA PROVA	03
2. PROGRAMA	
2.1. OBJECTIU GENERAL	04
2.2. OBJECTIUS ESPECÍFICS	04
2.3. CONTINGUTS LINGÜÍSTICOTEXTUALS	05

Àrea	Exercicis	Percentatge	Superació*
1. Comprensió oral i expressió escrita	Redacció d'un text (entre 140 i 160 paraules) a partir d'un àudio. Redacció d'un text (entre 330 i 370 paraules) de diferent tipologia (explicatiu, descriptiu, instructiu o argumentatiu).	40%	50%
2. Coneixements gramaticals i lèxics	Una activitat de resoldre transformacions de frases. Una activitat d'emplenar buits sobre continguts de morfosintaxi amb respostes d'elecció múltiple. Una activitat de corregir errades de morfosintaxi en un text. Una activitat d'emplenar buits sobre continguts de lèxic amb respostes obertes o d'elecció múltiple.	25%	50%
3. Comprensió escrita, expressió, interacció i mediació oral	Primera part: Exercici de mediació. Fer una intervenció oral tot reformulant la informació d'un text. Segona part: Participar per parelles en una situació d'interacció oral.	35%	50%
		100%	60%

*Superació de la prova: 60% del total. L'àrea 3 s'ha d'aprovar amb un mínim del 50%; de les altres dues àrees, una es pot aprovar amb un mínim del 40% i l'altra s'ha de superar amb un mínim del 50%.

La durada de la prova serà de tres hores i mitja.

OBJECTIU GENERAL

Comprendre sense esforç pràcticament tot el que es llegeix o s'escolta. Resumir informació procedent de diferents fonts orals o escrites, reconstruir fets i arguments i presentar-los de manera coherent. Expressar-se, oralment i per escrit, espontàniament, amb fluïdesa i precisió, distingint matisos subtils de significat fins i tot en les situacions més complexes.

OBJECTIUS ESPECÍFICS

Competència discursiva

Adquirir les estratègies discursives necessàries per a produir textos explicatius, descriptius, instructius, argumentatius, narratius i expressius que siguin adequats, coherents i cohesionats.

Expressió oral

Adquirir les estratègies discursives essencials per a produir textos orals i escrits d'una manera clara, fluida i amb una estructura lògica i eficaç que ajude el destinatari a advertir els punts significatius i recordar-los.

Expressió escrita

Produir textos orals de caire molt formal. Expressar-se còmodament i de manera apropiada sense cap limitació lingüística en qualsevol situació de l'àmbit personal o social.

Comprensió oral

Comprendre qualsevol tipus de producció oral en directe o emesa pels mitjans de comunicació. Comprendre i resumir o reelaborar textos orals de temes especialitzats, abstractes i complexos.

Comprensió escrita

Comprendre amb detall una àmplia gamma de textos que poden aparèixer en la vida social, professional o acadèmica, i identificar detalls subtils que inclouen actituds i opinions implícites i explícites. Comprendre el lèxic i les estructures gramaticals pròpies dels diversos llenguatges d'especialitat.

Interacció oral

Participar sense esforç en tota mena de converses i discussions, i mostrar un bon ús d'expressions idiomàtiques i col·loquials. Expressar-se amb fluïdesa i transmetre matisos subtils de significat amb precisió. En cas de dificultat, saber reestructurar el discurs de manera hàbil perquè esdevinga imperceptible.

Interacció escrita

Expressar-se amb claredat i precisió i relacionar-se amb el destinatari amb flexibilitat i eficàcia. Utilitzar la llengua de forma flexible i eficaç en la correspondència personal i en altres gèneres discursius, incloent-hi usos afectius, al·lusius o humorístics.

Mediació

Intervenir de manera efectiva entre interlocutors de la mateixa comunitat lingüística o de diferents comunitats lingüístiques, tenint en compte les diferències socioculturals i sociolingüístiques. Realitzar activitats de mediació que impliquen reprocessar un text ja existent.

Competència lingüística

Explotar, exhaustivament i fiable, un repertori lingüístic molt ampli per formular de manera precisa el pensament. Dominar un repertori lèxic molt ampli, que compregui les expressions idiomàtiques i col·loquials, i dominar els nivells de connotació semàntica. Utilitzar amb consistència un vocabulari correcte i adequat. Mantenir un domini gramatical constant sobre el llenguatge complex.

CONTINGUTS LINGÜÍSTICOTEXTUALS

Components textuais

Gèneres i propietats textuais

Adequació

Adequació a la situació comunicativa. Relacions entre emissor, receptor, text i context. Tria de la varietat lingüística, del registre. Grau de formalitat i fórmules de tractament segons l'àmbit de comunicació, la relació entre els interlocutors i l'objectiu comunicatiu. Tria i aplicació d'elements de modalització textual, grau d'especialització, canal, propòsit comunicatiu.

Adequació al gènere: convencions i disposició pròpies dels gèneres que es treballen.

Característiques dels patrons discursius (formes prototípiques de textualització per representar la realitat) que predominen en el textos descriptius, narratius, directius, argumentatius i expressius.

Estil i modalització: rol de l'emissor i del receptor, marques de presència i absència de l'emissor i del receptor, objectivitat i subjectivitat; la modalització i els recursos textuais segons el tipus de text. Procediments d'impersonalització.

Modalitats d'enunciació: declarativa, interrogativa i exhortativa.

Tema: grau d'especialització, coneixements previs del destinatari, tria del lèxic, enfocament.

Canal: estratègies comunicatives pròpies del mode oral i del mode escrit, convencions gràfiques, llenguatge no verbal.

Els registres. Recursos lingüístics dels llenguatges d'especialitat. Elements formals dels textos d'especialitat.

Elements ortotipogràfics de presentació i elaboració.

Coherència

Estructura de les seqüències textuais i els mecanismes de coherència. Text narratiu: plantejament, nus i desenllaç. Text explicatiu: presentació, desenvolupament (qüestionament i resposta) i conclusió. Text argumentatiu: introducció, nucli (tesi, arguments i contraarguments) i conclusió.

Selecció de la informació segons l'objectiu comunicatiu. Ordre jeràrquic de les idees. Presuposicions i coneixement compartit entre l'emissor i el receptor.

Organització, distribució i jerarquització de la informació en unitats de significat o seqüències temàtiques: progressió temàtica (integració de subtemes, desenvolupament de punts particulars i finals amb una conclusió apropiada). Text argumentatiu: arguments ordenats de més fort a més feble o a l'inrevés; articulació entre informació coneguda o represa i informació nova (tema i rema). Ús del paràgraf per marcar els punts de què consta un tema, distingir opinions a favor i en contra, assenyalar un canvi d'enfocament en el discurs, etc.

Estratègies discursives: definició, exemplificació a partir de coses concretes, analogia, reformulació, citació d'autoritat (text explicatiu); interrogació retòrica, argument d'autoritat o basat en un exemple, anticipació i repetició, concessió a l'adversari, relat d'una experiència personal, al·lusió a elements culturals coneixement compartit (text argumentatiu).

Selecció de recursos lèxics i morfosintàctics variats i precisos per a cada seqüència textual.

Cohesió

Determinació i funcions abstractiva i intensiva. Demonstratius i possessius com a elements de referència textual, endofòrica i exofòrica.

Referència i coreferència com a mecanismes d'estructuració de la informació i per evitar repeticions supèrflues. Referència i remissió a elements anteriors (anàfora) i a elements posteriors (catàfora) del desenvolupament del text.

Cohesió pronominal: pronoms personals forts de 3a persona: límits pel que fa a la remissió d'aquest pronoms a éssers inanimats. Pronoms febles: funcionament i límits dels processos anafòrics, consolidació de l'ús dels pronoms en usos menys habituals (valors possessius de *en, li, els*). Límits de l'ús dels pronoms per raó d'ambigüitat, per llunyania del referent, etc. Pronoms relatius: oracions de relatiu amb antecedent explícit i implícit. Límits sintàctics de les estructures de relatiu. Duplicació pronominal en oracions de relatiu.

El·lipsi: funció i condicions sintàctiques i semàntiques de les construccions el·líptiques (el·lipsi nominal i verbal). Signes de puntuació en les construccions amb el·lipsi.

Referència lèxica: relacions lexicosemàntiques com a mecanisme de cohesió semàntica.

Relacions d'equivalència: repetició, sinonímia lèxica, sinonímia textual (paràfrasis i explicacions). Relacions d'inclusió: hiponímia i hiperonímia. Relacions de contrast: antonímia (gramatical i lèxica).

Ordre dels mots i estructura informativa de l'oració: ordre neutre de l'oració. Desplaçament d'elements de l'oració. Construccions passives.

Concordança com a factor de cohesió textual: els noms col·lectius, l'adjectiu o l'article amb més d'un substantiu, el verb amb un subjecte sintàcticament complex (llarg, coordinat, etc.). Concordança verbal: modes verbals i correlacions temporals.

Mecanismes de cohesió textual. Estructures organitzatives i connectors. Recursos sintactico-semàntics de cohesió textual. Nexes d'unió i d'adequació (marcadors textuais, connectors oracionals...) que estableixen relacions complexes i precises entre les diferents parts del text.

Ús de sintagmes preposicionals, adverbis, locucions adverbials i oracions que funcionen com a elements de connexió i com a organitzadors del discurs (*en altres paraules, al mateix temps, és per això que, com ja hem dit més amunt, és a dir, per exemple, d'una banda, d'altra banda, en conclusió...*).

Connexió de sintagmes i oracions mitjançant conjuncions i locucions conjuntives de coordinació amb valor copulatiu, distributiu, disjuntiu, adversatiu i il·latiu. Connexió d'oracions mitjançant conjuncions, locucions conjuntives de subordinació com a elements de cohesió sintàctica o semàntica. Relacions d'oposició, causa i conseqüència, etc. entre les idees en textos argumentatius i explicatius.

Elements de connexió que actuen com a organitzadors del discurs o com a elements de referència discursiva amb la finalitat d'introduir exemplificacions, aclariments, conclusions, represa d'informació, etc. (*per citar algun cas, per resumir, per dir-ho d'una altra manera...*).

Recursos textuais: elements que serveixen per qualificar o determinar i que aporten expressivitat al text com ara adjectius, metàfores, comparacions, oracions comparatives, oracions adjectives explicatives i especificatives. Les relacions de sinonímia i d'antonímia entre els mots com a factor de cohesió lèxica i com a recursos de variació. Procediments de composició i de derivació del lèxic com a recursos de variació d'un text. Paràfrasi i exemplificació com a recursos de coherència i cohesió d'un text.

Recursos prosòdics i gràfics per a segmentar el text: pauses i elements no verbals en textos orals, puntuació i marques gràfiques en textos escrits.

Recursos no lingüístics que contribueixen a donar coherència al text: elements tipogràfics, esquemes, gràfics, etc.

Components gramaticals

Fonètica i ortografia

Domini profund de la normativa ortogràfica i la pronúncia de les vocals, incloent-hi les excepcions, les paraules amb més dificultat i les més formals: préstecs, pseudoderivats (*línia/alinear, full/fol·licular...*), divergències amb altres llengües (*arravatar, sarbatana...*), paraules amb e de suport i sense e de suport (*infraestructura, hidroskòpia...*).

Coneixement aprofundit de l'accentuació: estalvi i casos especials. Mots amb doble possibilitat d'accentuació (*càstig/càstic, xòfer/xofer...*). Cultismes (*alvèol, èczema...*). Topònims i antropònims (*Kíev, Vladímir...*). Ús coherent de l'accentuació de la e segons el timbre vocàlic i la tradició ortogràfica (*anglès/anglès, conéixer/conèixer...*).

Domini complet de la separació de síl·labes en tot tipus de paraules (compostes, préstecs adaptats i no adaptats, etc.).

Domini complet de l'escriptura de la dièresi en síl·laba àtona (*aïllar, helicoïdal...*) i en verbs de complexitat especial de la 3a conjugació (*argüir, argüit...*). Parelles de paraules que es diferencien per la dièresi (*fluid/fluiït, fruit/fruiït...*) i altres casos problemàtics.

Casos especials d'apostrofació: símbols, títols, topònims precedits d'article, topònims estrangers, etc.

Domini exhaustiu del guionet en compostos. Guionet, escriptura junta o separada de paraules compostes i altres locucions (*filferro, fil d'aram, cotó en pèl, maldecap, mal de cap...*). Guionet en mots adaptats i en mots no adaptats. Guionet en préstecs, símbols i altres usos excepcionals (*α-naftol, àcid d-lisèrgic...*). Guionet en casos concrets de prefixació.

Domini profund de l'ortografia i la pronúncia de les consonants oclusives: grups *cap-*, *prop-* (*capbussar-se, proppassat...*), grups *pn-*, *ps-*, *pt-*, *ts-* (*pneumàtic, pterodàctil, tsarista...*), paraules amb dificultat (*tungstè, babord...*), duplicacions gràfiques (*subbranquial, addició...*), préstecs, topònims i antropònims (*groc i grog; Qatar, Iraq; pàrquing, màrqueting; judoka...*).

Domini profund de l'ortografia i la pronúncia de les consonants *b/v*: pseudoderivats (*berruga/verrucària, avortar/abortiu...*), topònims discrepants d'altres llengües (*Anvers, Nerbion, l'Havana, Còrdova...*).

Coneixement aprofundit de l'ortografia i la pronúncia de les consonants alveolars en cultismes i en mots de gran complexitat (*èczema, Moçambic, sentinella...*), en paraules compostes i derivades (*contrasenya, transsiberià, pressentir...*). Les grafies *tz* i *ts* en casos d'especial dificultat (*zitzània, sotsobrar...*).

Domini ampli de l'ortografia i la pronúncia de les consonants palatals en els casos de més dificultat i en paraules adaptades d'altres llengües (*haixix, Txaikovski*). Ús excepcional de *tx-* inicial (*Txad*).

Coneixement aprofundit de l'ortografia i la pronúncia de les consonants nasals: grups *-mm-*, *-nn-*, *-nm-* i *-mn-* en els cultismes i en mots complexos (*primmirat, bienni, enmig, escamnar...*).

Domini ampli de l'ortografia i la pronúncia de les consonants laterals: *l* al final de mots amb una certa dificultat (*nínxol, bonítol...*). Domini exhaustiu de l'ús de la grafia *l·l*. Ús coherent de les geminades *tl* i *tll* (*butla/butlla, batle/batlle...*).

Domini complet de l'ortografia i la pronúncia de les consonants ròtiques: ús de *r* i *rr* en paraules d'especial complexitat (*sabre, eradicar, crebantar, ornitorinc, otorino...*).

Domini ampli de l'ortografia i pronúncia de la consonant *h* en préstecs (*hàmster, handbol...*) i en cultismes (*subtrahend, holograma...*). Com a consonant aspirada en onomatopeies i en estrangerismes (*ha, ha, ha!*; *hippy, Hawaii...*). Altres representacions gràfiques de la *h* (*sikh, Khartum...*).

Domini ampli dels canvis fonètics de les consonants en contacte amb altres sons en una mateixa paraula i en una tira fònica: sonoritzacions, ensordiments, assimilacions, sensibilitzacions i geminacions, pèrdues.

Domini de les regles avançades d'ús dels signes de puntuació. Coma en desplaçaments d'elements de l'oració, per separar subjecte i verb, en vocatius i interjeccions, en els incisos (oracions relatives explicatives, en aposicions explicatives i en marcadors textuais), en les oracions circumstancials, en estructures amb gerundi o participi, oracions adverbials d'infinitiu amb subjecte explícit, en enumeracions o coordinació d'elements, en casos d'el·lipsi de verb i per evitar ambigüïtats. Punt. Punt i coma en sèries llargues i complexes d'elements, per separar fragments que contenen puntuació interna, en casos de frases estretament relacionades. Dos punts per introduir enumeracions, classificacions i exemples; per introduir causes, conseqüències, conclusions o explicacions; per introduir citacions i darrere de vocatius. Punts suspensius en enumeracions, per deixar pensaments inacabats, per reforçar la sorpresa d'una admiració i en citacions literals. Signes d'entonació: coincidència amb altres signes (punt, punts suspensius, un altre signe d'entonació...). Parèntesis en incisos o informacions complementàries. Gradació en l'ús de parèntesis, guions i comes per marcar incisos. Parèntesis per introduir un aclariment breu. Coincidència de parèntesis amb altres signes de puntuació (punt, punts suspensius) i amb signes d'entonació). Coincidència de parèntesis amb coma, punt i coma i dos punts. Guions per introduir un element de contrast dins de la seqüència. Gradació dels incisos marcats amb guionet o amb coma, per marcar diàlegs. Cometes en transcripcions literals, per indicar un ús especial d'un mot. Coincidència entre cometes i altres signes.

Domini dels usos convencionals dels signes de puntuació. Coma en adreces, dates, fórmules de comiat. Punt en abreviatures, en els índexs i en els sumaris. Dos punts en documents administratius, darrere de mots com *demane*, *expose*, etc. Punts suspensius per amagar un mot malsonant. Cometes en els malnoms, en títols d'obres, per donar equivalències lèxiques. Escripura d'abreviacions, símbols, sigles i acrònims d'abast local i internacional. Normes de les majúscules, minúscules, versaleta, negreta i cursiva en noms de carrers, institucions, obres literàries, citacions bibliogràfiques, convencions i casos especials.

Morfologia i sintaxi

Els substantius i els adjectius

Coneixement aprofundit de la morfologia de substantius i adjectius i domini dels casos d'especial dificultat o més formals: usos contrastius quant al gènere amb el castellà (*molta esplendor, una nau viking...*).

Substantius amb doble forma (*teulat, teulada...*) i amb significat diferent (*ganivet, ganiveta...*). Flexió dels antropònims (*els Borja, els Borbons...*). Plural dels mots compostos i de locucions nominals (*curtmetratges, cafès teatre, maldecaps, mals de cap...*). Substantiu de doble gènere amb significat diferent (*clímax, cremallera, paleta, post...*). Usos contrastius quant al nombre amb el castellà (*anar camps a través, llevar l'àncora...*).

Posició de l'adjectiu. Concordança de l'adjectiu: adjectiu referit a més d'un substantiu. Adjectiu que forma part d'una locució verbal o queda separat del substantiu a què es refereix (*fer públic els resultats...*). Adjectius determinats per substantius (*blau cel, verd ampolla...*). Graus de l'adjectiu: comparatius cultes (*ulterior*). Superlatius amb formes cultes (*antiquíssim, libèrrim...*). Altres mecanismes d'expressió del grau superlatiu: prefixos *arxi-*, *re-*; sufixos *-èrrim*.

Els determinants i els quantificadors

Valoració i ús de l'article personal (*Me'n vaig a ca l'avi; Torre d'en Besora*). Presència o absència en expressions temporals, topònims, proverbis i expressions lexicalitzades (*jugar a pilota, alçar el cap...*).

Article neutre: alternatives a l'ús de l'article en les construccions abstractives i intensives. Construcció *al més* + adverbi + *possible*.

Col·locació del determinant demostratiu (*Aquella casa és immensa. El llibre aquell és interessant*). Valor despectiu en posició postnominal (*Hi havia el cotxe aquell que...*). Usos abusius dels demostratius (*No ha dut el rebut i aquest és imprescindible*). Altres determinants anafòrics (*el dit, el mencionat, l'esmentat...*).

Ús de les formes àtones dels possessius en expressions lexicalitzades (*Cada terra fa sa guerra*). Expressions que contrasten amb el castellà (*a càrrec seu, a gust teu...*). Ús de *llur* i *llurs*. Ús del pronom *en* i dels pronoms datius amb valor possessiu (*en coneixia l'origen; li feia mal l'esquena*).

Lectura i escriptura de les fraccions. Ús de numerals col·lectius (*una dotzena, un lustre*), incloent-hi els col·lectius tradicionals (*grossa, tern, quèrn*). Interferències d'altres llengües (*el primer de la classificació i no *el número u de la classificació*). Els prefixos cultes numerals (*hemi-, semi-, mono-, etc.*) i les formes compostes (*quadrimestre*).

Coneixement aprofundit de la forma i la funció dels quantitius. Formes tradicionals (*manco, quinzets, unces...*). Interferències del castellà (~~cap~~/*gens de gràcia*).

Coneixement aprofundit dels usos i les funcions gramaticals dels indefinits. Casos d'especial dificultat o molt formals: *usos de cada, altre, un altre, l'altre i d'altre; tal com a substitut d'un nom propi*. Indefinits arcaics o molt formals (*mant, quelcom, altri, hom, qualque, sengles*). Interferències del castellà (~~tinc alguna~~ / *un poc de pressa*)

Els pronoms

Pronoms forts: ús de *jo* i de *mi* darrere de determinades preposicions i reforçament de pronoms amb *mateix* (*sense mi..., llevat de jo mateixa*). Tractament personal formal (*vós/vostè*), implicacions sintàctiques. Ús restringit dels pronoms personals forts de 3a persona amb les entitats inanimades (*Té paciència i confia en ella hi confia. Ha escrit una novel·la i parla d'ella en parla.*).

Coneixement aprofundit dels usos i les funcions gramaticals dels pronoms febles i domini dels casos excepcionals i d'especial dificultat. *El, la, els, les* com a atribut en els sintagmes definits. Formes plenes en modismes i frases fetes (*tant se val, tant me fa*). *En* i *hi* com a predicatius (*s'hi ha tornat; se n'ha fet*). El pronom *hi* en CCM. El pronom *en* CN. Pronoms que acompanyen verbs transitius i intransitius (*avisar-lo, telefonar-li...*). Restriccions en les combinacions entre pronoms febles (*Cuinaran uns quants pastissos de xocolate; en cuinaran un quants pastissos; en cuinaran uns quants de xocolate*). Combinacions ternàries (*menjar-se-me-la*).

Coneixement aprofundit dels usos i les funcions gramaticals dels relatius, interrogatius i exclamatius i domini dels casos excepcionals i d'especial dificultat: supressió gramatical de la preposició (*En el lloc que vaig nàixer*). Construcció de relatiu precedit de verb (*aprofitant el qual*). Construccions de relatiu particulars (*N'hi ha que... Hi ha qui...*).

Supressió d'usos redundants del pronom feble en les oracions de relatiu. Pronoms interrogatius reforçats per un substantiu interjectiu (*Què dimonis fas?*).

Els verbs

Verbs de la 2a conjugació: verbs amb doble arrel (*jeure/jaure*). Verbs *batre, cloure, concebre, córrer, fondre, percebre, rompre* i compostos. Verbs que admeten duplicitat de formes en determinats temps verbals: *córrer, merèixer, créixer, néixer, ser, escriure*. Participis irregulars, en especial els acabats en *-s* (*despès, després, emès, empès, romàs...*), els acabats en *-t* (*estret, constret, tort...*) i els que tenen dues formes possibles (*cogut/cuit, pertanyut/pertangut, planyut/plangut...*).

Verbs de la 3a conjugació. Verbs incoatius derivats de verbs purs: *assentir, dissentir, assortir*. Verbs que accepten la forma pura i la incoativa: *acudir, consumir, mentir, presumir, resumir*, etc. Verb *lluir*, que canvia de model segons el significat. Verbs amb dues formes de participi possible: *complir, establir*, etc. Verbs *tenir, venir* i derivats: doble forma amb *-dre*.

Concordança entre el subjecte i el verb: quan el subjecte és un nom col·lectiu singular (*gent, humanitat...*) o està determinat per un quantitatiu format per un nom col·lectiu (*la majoria de, un grapat de...*); en les construccions de passiva pronominal; en les construccions amb verb presentacional: *haver-hi, arribar, venir, caldre, faltar...*; en construccions amb verb copulatiu.

Coneixement aprofundit dels valors dels temps verbals, i domini dels casos excepcionals, d'especial dificultat o més formals. Contextos en què es pot usar tant l'indicatiu com el subjuntiu (*quan tornarem / quan tornem; si escoltaves / si escoltares; tem que li guanyarà / tem que li guanye...*). Ús de l'indicatiu amb els adverbis de dubte. Verbs defectius (*caldre, ploure, ocórrer...*). Ús de l'infinitiu amb valor imperatiu (*a córrer!*) i casos en què no és admissible (**no fumar! / no fumeu!*). Ús incorrecte de l'infinitiu amb valor de recapitulació i del gerundi amb valor copulatiu i especificatiu (*la carta exposant que exposa les peticions...*). Propietat en l'ús dels règims verbals de verbs coordinats (*veig una cosa i en parle*). Verbs transitius i intransitius, verbs pronominals i no pronominals (*callar, aprimar-se...*).

Valor condicional d'algunes formes fixades en *-ra* (*fóra cas que...*). Valoració dels usos dels verbs *ser, estar* i *haver-hi* (*Al costat hi ha la casa.*).

Ús aprofundit de les perífrasis verbals (*anar a + infinitiu o gerundi, vindre a + infinitiu o gerundi, estar + gerundi, soler + infinitiu, acostumar a + infinitiu...*).

Els adverbis

Coneixement aprofundit dels usos i les funcions gramaticals dels adverbis i de les locucions adverbials i domini dels casos excepcionals i d'especial dificultat: ús opcional de *no* en respostes curtes (*Has escoltat alguna vegada aquesta cançó? Mai / No mai*). Ús expletiu de *no* (*Tinc por que no guanye*). Ús de *corrents, inclusivament, exclusivament, amb escriu, escaig*. Propietat en l'ús d'adverbis i locucions adverbials: interferències i calcs lingüístics (*Un contracte acabat de signar.*).

Les preposicions

Coneixement aprofundit dels usos i les funcions gramaticals de preposicions i de locucions preposicionals i domini dels casos excepcionals i d'especial dificultat: ús de

vers, envers, devers, ultra, via i a despit de. Precisió en els usos particulars de cada preposició (*gust de, diferent de, res a fer, una blanca i dos de blaves, amb sobre o sense...*). Usos excepcionals (*n'hi ha prou amb dir-li-ho, amb que li ho digues...*). Usos preposicionals relacionats amb el règim verbal (*estirar de, recórrer contra...*). Contactes preposicionals. Coordinació d'elements amb règims preposicionals diferents. Ús genuí en fraseologia (*posar en relleu, amb molta honra...*). Ús de *des de... fins a, de... a*, per a expressar els punts extrems; *per, per a, fins, fins a, com, com a, cap, cap a*. Ús genuí de locucions prepositives i usos impropis.

Les conjuncions

Coneixement aprofundit dels usos i les funcions gramaticals de conjuncions i de locucions conjuntives i domini dels casos excepcionals i d'especial dificultat: *que* en oracions completives i darrere de *sí* (*Ell sí que en vol.*). Propietat en l'ús de les locucions conjuntives, interferències i calcs lingüístics (*Els convidats seuen ~~conforme~~ tal com van arribant. Segons A mesura que s'acostava la data es posava més nerviosa*). Ús de la conjunció temporal *mentre*, la locució conjuntiva *mentre que* i l'adverbi *mentrestant*. Col·locació diversa de *però*.

Components lèxics i semàntics

Terminologia específica de l'àmbit acadèmic i professional. Conceptes bàsics de terminologia. Recursos terminològics.

Creació lèxica. Domini complet de la composició i la derivació. Parasíntesi, neologismes, calcs i habilitació.

Relacions lexicosemàntiques en paraules, oracions i textos, de referència (repetició, hiperonímia, hiponímia, sinonímia, sinonímia parcial, geosinònims) i de sentit (complementarietat, antonímia, oposició relativa, relacions pragmàtiques). Relacions entre lèxic de la llengua estàndard i dels registres tècnics o cultes.

Substitucions, pressuposicions, sobreentesos, interferències i ironia. Comparació, metàfora, metonímia, sinècdoque...

Precisió lèxica. Barbarismes i préstecs. Falsos sinònims. Ultracorreccions.

Onomàstica, antroponímia i toponímia.

Mots patrimonials i cultismes. Arcaïsmes. Vulgarismes i dialectalismes.

Mots tabú, eufemismes i disfemismes.

Registres i varietats lingüístiques.

Expressions idiomàtiques i col·loquials. Metàfores lexicalitzades. Enunciats fraseològics: col·locació, ordenació d'elements, locucions i frases fetes.

C2
MECR

cieaCOVA

Comissió Interuniversitària
d'Estandardització d'Acreditacions
de Coneixements de València